

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2Nt/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010165
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010165.3

Uznesenie

Okresný súd v Prievidzi na verejnom zasadnutí dňa 27. 10. 2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom o návrhu odsúdeného N. Z. na povolenie obnovy konania

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd zamietá návrh odsúdeného N. Z., nar. XX. XX. XXXX v X. X., trvale bytom W., B. č. XXX/XX zo dňa XX. XX. XXXX na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 3 T 159/2011, nakoľko súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. ods. 1. Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 08. 04. 2014 podal odsúdený Z. návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 159/2011. V návrhu, okrem iného uviedol, že v tomto konaní bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 16. 06. 2010 si po predchádzajúcom telefonickom rozhovore s poškodenou J. od tejto požičal finančnú hotovosť 2 200 euro pre potreby svojho syna, ktorú mala poškodená zaslať internetovým prevodom na účet Z. P., ktorá ich následne z účtu vybrala a po synovi obžalovaného poslala, pričom túto pôžičku sa mal ústne zaviazat' poškodenej vrátiť dokonca júna 2010, hoci vedel, že tieto peniaze poškodenej nevráti, že nemá finančné prostriedky na ich vrátenie. Finančné prostriedky pre syna nemal vôbec potrebovať, ani mu ich nedať a na následné naliehanie poškodenej mal tejto vrátiť v novembri 2010 len 500 euro, od uvedeného momentu sa mal pred poškodenou zatajovať, čím mal spôsobiť poškodenej škodu vo výške 1 700 euro. V rámci svojej výpovede na pojednávaní sa bránil tým spôsobom, že výpovede, ktoré boli urobené pred súdom nie sú pravdivé, osobne nikdy nemal odovzdanú sumu 2 200 euro, tvrdil, že síce je pravdou, že s poškodenou hovoril o možnosti zapožičania sumy 2 200 euro, uviedol jej tiež, ako bol ubezpečený svojim synom, že tieto finančné prostriedky vráti v dohodnutej lehote, takéto ubezpečenie dostal od syna, ktorý tvrdil, že peniaze chce použiť na podnikanie a je schopný túto sumu vrátiť. V konaní sa bránil tým, že uvádzal, že výpoveď syna o odovzdaní peňazí nie je pravdivá, žiadne finančné prostriedky neprevzal. Akékoľvek konanie vo vzťahu k poškodenej bolo z jeho strany motivované požiadavkou syna zabezpečiť pre neho finančné prostriedky. Vypočutý syn, túto skutočnosť poprel, ale nemal dôkaz o tom, že nehovorí pravdu a v tomto smere v čase dokazovania pred súdom nevedel, že existuje dôkaz, ktorým sa dá preukázať, že nemohol nikdy poskytnúť sumu 2 200 euro jemu priamym odovzdaním od svedkyne P.. Až v mesiaci marec 2014 sa dozvedel od osoby svedka Bc. I., že syn mu dňa 16. 06. 2010 vyplatil sumu 1 000 euro, ktorú mu dlhoval z predchádzajúceho obdobia. Čestné prehlásenie, prípadná výpoveď svedka Bc. I. by potvrdzovala nepravdivú výpoveď, ktorú v tejto veci urobil jeho syn. Predložený dôkaz, o ktorý opiera návrh na obnovu konania, potvrdzuje pravdivosť jeho tvrdení, že finančné prostriedky neprevzal, pretože pokiaľ jeho syn vrátil Bc. I. sumu 1 000 euro a ďalším veriteľom zvyšnú sumu, nemohol mu poskytnúť sumu 2 200 euro, pre ktorú vznikol pôžičkový vzťah k poškodenej.

Súd v rámci dokazovania o návrhu odsúdeného Z. , vypočul odsúdeného Z., svedka L. Z., podľa § 269 Trestnom poriadku oboznámil návrh číslo listu 1 - 3, čestné prehlásenie číslo listu 5, pripojený spis Okresného súdu Prievidza číslo 3T 159/2011 a z neho najmä rozsudok na čísle listu 103.

Odsúdený Z., okrem iného uviedol, že sa pridrižiava návrhu na povolenie obnovy konania a dôvodov, ktoré tam uviedol. Podľa jeho názoru, suma 1 000 euro musí byť suma pochádzajúca zo sumy 2 200 euro, ktorú syn prevzal od svedkyne P. a túto sumu použil na vrátenie svedkovi O.. Tvrdí, že syn L. Z. v konaní pred súdom vo veci 3T 259/2011 klamal. Na otázku prečo v pôvodnom konaní, keď bol vyhlásený rozsudok dňa 17. 01. 2012 sa neodvolal a rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 03. 2012, uviedol že na hlavnom pojednávaní 17. 01. 2012 nebol prítomný, po pojednávaní mu sudkyňa volala, že ho odsudzuje a aby sa odvolal na krajský súd. Na otázku prečo sa teda neodvolal, keď mu to poradila sudkyňa, uviedol že nemal žiadne dôkazy. Na otázku prokurátorky prečo predpokladal, že syn ktorý 16. 06. 2010 nemal finančné prostriedky bude mať do dvoch týždňov peniaze na vrátenie, uviedol že spolu s ďalším synom mali nejaké peniaze na založenie živnosti, ale potrebovali viac peňazí vložiť, do dvoch týždňov mohli peniaze vrátiť. Syn, keď si zvykol požičať peniaze v 99 percentách peniaze nevrátil. Na otázku prečo teda pre syna pôžičku vybavoval, keď tento 99 percentách pôžičku nevracal, uviedol že veril, že syn peniaze v priebehu týždňa vráti, viac sa nevie vyjadriť. Obsah rozhovoru syna so svedkom O. po vrátení 1 000 euro nepoznal. Na otázku prokurátorky, uviedol že v júli 2010 syn naozaj podnikal v Bratislave, ale potreboval peniaze na založenie s. r. o.. Je pravda, že časť škody uhradil, uhradil 500 euro hanbil sa so synom.

Svedok L. Z. na začiatku výsluchu uviedol, že odmieta vo veci vypovedať, keďže odsúdený je jeho otcom. Potom, čo mu bola zo spisu 3T 259/2011 na strane 4 v rozsudku zo dňa 17. 01. 2012 prečítaná jeho zaprotokolovaná výpoveď z hlavného pojednávania uviedol, že ak tak vypovedal, bolo to tak, nemá na tom čo meniť.

V spise Okresného súdu Prievidza číslo 3T 159/2011 sa nachádza na čísle listu 103 rozsudok zo dňa 17. 01. 2012, ktorým bol obžalovaný Z. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. V odôvodnení uvedeného rozsudku je uvedené, že poškodená J. na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedla, že 16. 06. 2010 jej telefonoval obžalovaný, či si nemôže požičať peniaze, potrebuje ich pre syna. Podmienka požičania peňazí bolo, že peniaze vráti do dvoch týždňov, peniaze boli požičané obžalovanému s tým, že tento dal peniaze synovi. Nezaujímalo ju komu tie peniaze dá, peniaze požičiavala obžalovanému, tento je ubezpečil, že peniaze do dvoch týždňov vráti. Peniaze zaslala na účet, ktorého číslo dostala od obžalovaného. V prípade, keby peniaze žiadal syn obžalovaného, určite by mu nebola peniaze požičala. Peniaze mal jednoznačne vrátiť obžalovaný, nebolo povedané obžalovaným, ani nebolo dohodnuté, že pôžičku bude vracať syn obžalovaného, s tým by nesúhlasila, peniaze boli požičané obžalovanému. Svedok L. Z., syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedol že išiel k obžalovanému do Komjatíc, cestou sa mal zastaviť u svedkyne P. mal doniesť obžalovanému obálku. Svedkyňa, keď mu obálku odovzdávala, tvrdila, že to je pre otca. Nevedel povedať, čo je v obálke, odovzdal ju otcovi. Až neskôr sa dozvedel, že otec mal požičané peniaze od poškodenej a že boli v tej obálke. Nevie prečo obžalovaný tvrdí, že peniaze boli pre neho, Nevedel to vysvetliť, nebola to pravda, nemá žiadne finančné problémy.

Vo veci návrhu na povolenie obnovy konania mal súd snahu vypočítať ako svedka Bc. I., avšak napriek tomu, že vo veci vytyčil viacero pojednávaní, tento svedok sa na žiadne pojednávanie nedostavil, nedostavil sa ani na posledné pojednávanie dňa 27. 10. 2015 kedy mal zabezpečiť jeho účasť odsúdený Z., ktorý sa taktiež na pojednávanie nedostavil a preto v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po prevedenom dokazovaní na verejnom zasadnutí, dospel súd k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3T 159/2011 nie je dôvodný, pretože súd nezistil podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. V konaní neboli preukázané žiadna nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo vyhlásené vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 3 T 159/2011. Za takúto novú skutočnosť, podľa názoru súdu nie je možné považovať ani čestné prehlásenie X. zo dňa 08. 04. 2014 predložené odsúdeným ako nový

dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie v pôvodnej veci. Podľa názoru súdu ani prípadná výpoveď Bc. I. by nebola takýmto novým dôkazom, ktorý by odôvodnil iné rozhodnutie v pôvodnej veci. V súvislosti s tým treba poukázať najmä na výpoveď poškodenej J.j v pôvodnom konaní, s ktorou sa súd oboznámil a z ktorej vyplýva, že finančné prostriedky požičala obžalovanému, obžalovaný jej mal finančné prostriedky vrátiť do dvoch týždňov, nemal to urobiť syn obžalovaného, ale obžalovaný. Tiež treba poukázať na výpoveď syna obžalovaného v pôvodnom konaní, kde L. Z., uviedol že nežiadal svojho otca, aby pre neho požičal finančné prostriedky od poškodenej, nemal finančné problémy. V súvislosti s tým poukazuje súd na tú skutočnosť, že nie je vylúčené, že skutočne dňa 16. 06. 2010 mohol svedok L. Z. vrátiť Bc. I. sumu 1 000 euro, pričom sa nemuselo vôbec zjednať o finančné prostriedky, ktoré mal dostať prostredníctvom svojho otca od poškodenej J., čo v konečnom dôsledku poprel. V súvislosti s výpoveďou na hlavnom pojednávaní svedok L. Z. zotrval aj pri výsluchu o návrhu na povolenie obnovy konania na tejto svojej výpovedi, trval na tom, že vypovedal pravdu. Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti podľa názoru súdu neboli zistené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci a preto bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.